

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Η Κοινωνική Ασφάλιση (Κ.Α.) αποτελεί θεμελιώδη θεσμό κάθε σύγχρονης, σε Κράτος οργανωμένης, κοινωνίας.

Στη χώρα μας, για ορισμένες τάξεις εργαζόμενων, εμφανίσθηκε, με τη σημερινή μορφή του, κατά δεκαετία του 1920. Έκτοτε επεκτάθηκε, έτσι ώστε να καλύπτει όλο τον παραγωγικό, και όχι μόνο, πληθυσμό.

Ήδη από το 1975 ο θεσμός βρίσκει την πολιτειακή του υπόσταση και στον Καταστατικό χάρτη της χώρας. Το άρθρο 22 παρ. 5 του Συντάγματος ορίζει ότι «το Κράτος μεριμνά για την κοινωνική ασφάλιση των εργαζόμενων, όπως νόμος ορίζει». Αλλά και από το άρθρ. 21 αυτού εκφράζονται αρχές κοινωνικοασφαλιστικής προστασίας. Βέβαια στις συνταγματικές αυτές διατάξεις δεν μπορούν να στηριχθούν αγώγιμες αξιώσεις, αποτελούν όμως κατευθυντήριες αρχές προς τις αρμόδιες λειτουργίες (εκτελεστική και νομοθετική) να λάβουν τα προσήκοντα μέτρα για ασφαλιστική κάλυψη του εργαζόμενου πληθυσμού⁽¹⁾.

Οι μόνες δεσμεύσεις που απορρέουν από το Σύνταγμα στο προκείμενο θέμα είναι:

α. Όπου καθιερώνεται η υποχρεωτική ασφάλιση και η υποχρεωτική καταβολή εισφορών η Κ.Α. πρέπει να ασκείται είτε από αυτό τούτο το Κράτος απευθείας είτε από Ν.Π.Δ.Δ.⁽²⁾

β. Η μέριμνα της Πολιτείας για το θεσμό διασφαλίζεται με τη λειτουργία ασφαλιστικών Οργανισμών βιοσίων, στηριζομένων σε αναλογιστική βάση⁽³⁾